

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

X. Quod Imperator Valentinianus filium genuit Valentinianum, cum
Gratianum filium ante Imperium suum suscepisset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Novatianos, utpote idem cum illis sentientes: quorum Ecclesias etiam claudi iussit. Sed & Episcopum ipsorum, Agellium nomine, exilio multari precepit: virum qui jam inde à Constantini temporibus Ecclesiis illorum praeferat, & vitam plane Apostolicam duxerat. Nam nudis pedibus perpetuo incedere solitus erat, & unâ tantum tunicâ utebatur, servans præceptum Evangelii. Porro Principis iram adversus Novatianos repressit vir quidam, religiosus simul ac disertus, Marcianus nomine. Qui prius quidem in palatio militaverat: tunc vero Ecclesiarum Novatianorum presbyter factus, grammaticæ artis præcepta tradebat Anastasia & Carosæ Valentis filiabus: quarum nomine balneæ publicæ à Valente exstructæ Constantinopoli etiamnum cernuntur. Hujus igitur viri auctoritate ac reverentiâ, Novacianorum Ecclesiarum cum aliquandiu clausæ fuissent, denuo reſertæ sunt. Nec tamen ab infestationibus Ariatorum penitus immunes manserunt Novatiani. Oderant enim illos Ariani, propterea quod homousianos, utpote idem cum ipsis sentientes, amore & benevolentia profecerentur. Hic per illa tempora rerum status fuit. Sciendum porro est, bellum adversus Procopium tyrannum Consulatu Gratiani & Dagalaifi sub finem mensis Maji confectam fuisse.

Α τοῖς δὲ, καὶ ναυαλιανὸς ὡς ὁμόφρονος κῆτος ἐκκλησίας αὐτῶν κλειδοῦναι ἐκέλευσε καὶ τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν, ἐξουσία ζημιῶν ἀποσταθεῖ ἀγγέλιον ὄνομα αὐτῶ ἀνὴρ ἠδὴ πάλαι ἐν τῇ κωνσταντίνῃ χερῶν, τῷ ἐκκλησιῶν ἀποσταθῶς, καὶ βίον διποσολικὸν βίον ἀνυπόδητον γὰρ δόξα διήγε, καὶ ἐν χιτῶν ἐπέχετο, τὸ εὐαγγελίῳ φυλάττων ὁρῶν ἐπέχετο ἢ τῷ καὶ ναυαλιανῶν τῷ βασιλεὺς ὄργῳ, ἀνὴρ εὐλαβὴς ἐν ταῦτά καὶ ἐλπίσθη μόνον, μαρκιανὸς τένομα ὅς πάλαι μὲν τὰ βασιλεῖα ἐσθραβεῖτο τότε ἢ καὶ περὶ βύτητον τῆς ναυαλιανῶν ἐκκλησίας τυχεῖων, γραμματικῶς λόγος ἀναστασίας καὶ κάρωσαν τὰς τῷ βασιλεὺς θυγατέρας ἐδάσκειν, ὧν ἐπὶ ὀνόματι καὶ δημοσία ληστεῖα ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει κατεσκευασμένη ὑπὸ ἀλεξίου δέικνυσι αὐτοὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ τὸν ἄνδρα, ἀπὸ ὀλίγον κλειδοῦσαι αὐτῶ ναυαλιανῶν ἐκκλησία, αὐτοὶς ἠνοίγοντο μὲν τὴν ταρχῆς τῆς ἀπὸ ἀρειανῶν ἀποφραγμένης, τελείως ἠσπένευθερῶ ἐμισθῶ γὰρ ὑπὸ αὐτῶν, ὅπως ὁμόφρονος ἠγάπη καὶ ἐσεργον τὰ μὲν ἐν ἀπειτόνδε τὸν χερῶν ἐπὶ δέκειτο ἰσέον ἢ, ὅτι ὁ μὲν ἀπὸ τὸν τυραννὸν ἀποκόπιον πόλεμον, ἐν ὑπαλεία γραβιανῶ ἐδαγαλαίφει ἐγγέτο, ἀπὸ τὰ τῶν ταία τῶ μαίε μὲνός.

CAP. X.

Quod Imperator Valentinianus filium genuit Valentinianum, cum Gratianum filium ante imperium suum suscepisset.

Sed paulo post hoc bellum, iisdem Consulibus, Valentiniano Augusto in Occidentis partibus natus est filius, patri cognominis. Nam Gratianus diu antequam Imperium suscepisset, ei natus fuerat.

Κεφ. 6.
ὡς ὁ βασιλεὺς ἠαλεντινιανὸς ἐμισθῶν παῖδα γαβριανὸν καὶ τὸν βασιλεὺς αὐτῶ γαβριανῶν.

Ὁλίγον ἢ ὑσεργῶν τὰ δεξιά πόλεμος καὶ τῶ αὐτῶν ὑπαλεία, ἀλεντινιανῶ τῶ βασιλεὺς ἐν τοῖς ἐσπερείοις μέρεσιν, ἐτέχετο ὁμόνυμον αὐτῶ γραβιανὸς γὰρ ἠδὴ ἀποσταθῶν πρὸ τῷ βασιλείας αὐτῶ γαβριανῶ.

CAP. XI.

De inusitata magnitudinis grandine qua cecidit e caelo, & de terra motibus per Hellepontum ac Bithyniam.

Sequente anno, Lupicino & Jovino Consulibus, sexto Nonas Iulii, grandis immensæ magnitudinis, instar lapi-

Κεφ. 11.
Περὶ τῆς κατινεχθῆσας ὑρανῶν ἐξασίου χαλάσας ἐπὶ τῶ ἐπὶ βίθυνι καὶ ἠλλησποντῶ σεισμῶν.
Τῆ δὲ ἐξῆς ὑπαλεία, ἠπὸς ἦν λεπτῆς καὶ βίαν, χερῶν πῆθος καλινέχθη χαλάσας.